

- forværka* vb. Förvärka (*e-u*). Vg. Ög.
forvæþiæ oböjl. adj. [Pant] som stått så länge att ägaren förlorat lösningsrätt till den. Vg. (I 6).
fóþærfé n. Till utfodring mottaget nötkreatur. Vg. Ög.
friþær m. Fred, lugn. Vg. Ög. — Smss.:
anfriþær m. Höstfred. Ög. (BB 22).
hémfriþær m. Hemfred. Vg.
iúlafriþær m. Julfred (från julaftonen till tjugonde-dagen). Vg. Ög.
kirkiufriþær m. Kyrkofred. Vg. Ög.
kirkmæssufriþær m. Fred inom socknen på kyrkmässodagen. Vg. Ög.
páskafriþær m. Påskfred. Vg. Ög.
þingisdaghafriþær m. Pingstfred. Ög.
þingsfriþær m. Tingsfred. Vg.
várfriþær m. Vårfred (då lagsökning i allmh. var förbjuden). Ög. (Æ 21, BB 22).
friþhélaghær adj. Åt vkn särskild fred är utlovad. Vg.
friþlösa l. -æ f. Fredlöshet. Vg. Ög.
friþétta oböjl. adj. Friboren. Ög. (Æ 24).
fúl adj. Sakfälld. Vg. (Md 14).
fulla l. -æ vb. 1) Ersätta, betala. Ög. 2) Till fullo bevisa. Vg. 3) Fullborda. Vg.
fulnaþær m. Ersättning. Ög.
fælla l. -æ vb. 1) Fälla. Vg. Ög. 2) Försumma. Ög. *kalla éþ fældan vara* Ög. (RB 9). 3) Förklara ogill. Ög. 4) Sakfälla. Vg. Ög.
fæst f. Stadfästelse av giftermålsavtal, köp l. kontrakter ang. jord. Vg. Ög.
fæsta v. 1) Fästa; stadfästa; utfästa. Vg. Ög. 2) Trolova. Vg. Ög. 3) Utarrendera jord. Ög.
fæstnaþa(r) -val n.? Stadfästelse av köp l. kontrakter ang. jord. Ög. (Æ 10). — l. läs *fæstnaþa(r)* -mál?
fæstningh f. Utfästade, löfte. Ög. (Va 17).
ganga l. -æ vb. Gå. — *ganga viðær* Vidgå. Vg. Ög.
garþbæra vb. Infinna sig i någons gård ock stämma denna till ting. Ög. (RB 20).
gémæli n. Motsägelse. Vg. (R 10).